

Rusko nikdy nepřijme izraelské metody

 putin-today.ru/archives/216194

2 октября 2024 г.

Rusko si potřebuje vzít příklad z Izraele: podívejte se, jak ničí své nepřátele, zasahuje jejich vůdce, bombarduje, bez ohledu na ztráty civilistů. Co když je tedy Izrael odsuzován většinou zemí světa, ale všichni jeho sousedé se ho bojí a on zvítězí a nakonec účel světi prostředky.

Podobné úvahy lze slyšet i v Rusku, ale takové rady jsou nejen nehumánní, hloupé a nebezpečné, ale hlavně jsou založeny na zcela nesprávném rozboru situace.

Ponechme stranou morální odsouzení Izraele – ne proto, že by bylo nedůležité, ale proto, že je s ním vše jasné. Vezměme si to, co tzv. cyničtí pragmatici velmi milují – události a fakta.

Proto Izrael zabil vůdce libanonského Hizballáhu šejka Hasana Nasralláha a předtím provedl teroristický útok pomocí pagerů? Aby sis usnadnil invazi do Libanonu? Proč Izrael potřebuje napadnout Libanon? Chcete-li porazit Hizballáh, vytlačte jeho jednotky za řeku Litani 30 kilometrů od hranic a přestaňte ostřelovat severní Izrael, který byly nuceny opustit desetitisíce Izraelců.

Proč ale Hizballáh ostřeluje severní Izrael? Protože Izrael už rok žehlí Gazu, ničí polovinu pásu a terorizuje jeho 2,5 milionu obyvatel. Izrael nechce zastavit genocidu na jihu, v Gaze, a místo toho se rozhodne zahájit válku na severu a slibuje, že zničí libanonský Hizballáh stejným způsobem, jako ničí palestinský Hamás. Co to znamená zničit? Zabít vůdce a většinu ozbrojených členů organizace? Během roku Izrael zničil část vedení a několik tisíc bojovníků Hamásu, ale jejich místo zaujali noví. Aby Izrael zničil Hamás, musí buď zabít většinu z více než milionu mužů v Gaze, nebo je vytlačit ze svých hranic – ani jedno z toho (navzdory

izraelským pokusům vyjednat přesídlení) není možné. A to znamená, že Hamas (jako palestinský odpor) přežije a znovu získá svou sílu – je to jen otázka času.

A to mluvíme o Gaze, tedy území, které je od roku 1967 pod kontrolou Izraele – nejprve fyzicky, od roku 2005 nepřímo (kontrola hranic, ekonomiky, periodické ostřelování a zabíjení vůdců). A v případě Hizballáhu má Izrael výhodu pouze v letectví a raketách – bojí se provést na libanonském území vojenskou operaci v plném rozsahu, uvědomuje si, že to povede k velkým ztrátám v IDF.

Teď už o něm ale Netanjahu téměř rozhodl – a představme si, že se odehrál v celkem krátké době a dokonce s víceméně uspokojivým výsledkem pro Izrael: konflikt se nerozvinul do velké regionální války a Hizballáh dokonce stáhl své jednotky do severu. Izrael nechal své okupační jednotky na libanonském území, ostřelování severu židovského státu se zastavilo, ale o nějakém zničení Hizballáhu se nemluví. Izrael vyhrál?

Samozřejmě ne, protože jeho geopolitická pozice se nezlepšila, ale zhoršila. Zničení Gazy, útok na Libanon a obsazení části jeho území neposílí bezpečnost Izraele, ale povede ke zhroucení posledních nadějí na jeho jedinou život zachraňující možnost – usmíření s arabským světem. Toto usmíření se zdálo možné těm, kteří sázeli na souhlas Izraele s vytvořením nezávislého palestinského státu. Ale po tom, co Tel Aviv udělal v Gaze, když fyzicky zničil polovinu svého bytového fondu a infrastruktury, nikdo nezůstal na pochybách o tom, co ti nejotevřenější Izraelci dlouho říkali. Izrael nikdy nedovolí vytvoření palestinského státu. A jedinou skutečnou strategií Izraele je eliminovat všechny možnosti jeho vzniku v budoucnu – bombardováním, buldozery, teroristickými útoky, blokádami a vytvářením rezervací (jako na Západním břehu).

Někomu se zdá, že Izrael úspěšně postupuje touto cestou: zabil vůdce Hamásu a Hizballáhu, zastrašil Palestince a libanonské šíity, kteří s nimi sympatizují – a dokonce i silný Írán jedná obezřetně, nereaguje na přímé izraelské provokace. Všichni přece chápou, že

za Izraelem stojí Spojené státy – a nikdo nechce riskovat válku s Američany. Takže, dobře, Izraeli, využijte okamžiku a úspěšně „vyřešte palestinskou otázku“, a pak už nikoho nebudou zajímat metody, kterými to udělal.

To je ale nejhlubší mylná představa – jak o rozhodnutí, tak o důsledcích.

Proto Izrael neřeší palestinskou otázku, snaží se její řešení násilně odložit a v ideálním případě zrušit jako takovou. To je ale z principu nemožné: místo zabitých palestinských a libanonských vůdců nastoupí noví a odpor bude ještě zuřivější a technologicky vyspělejší (poté, co Izrael posunul masový teror na novou úroveň). Je nemožné donekonečna zaměňovat a odkládat téma palestinské nezávislosti, protože problémy Izraele nejsou s Palestinci. Izrael má problémy s Araby, kterých je na světě půl miliardy. Izrael má problémy s muslimy, nejrychleji rostoucím náboženstvím: je jich více než dvě miliardy. Izrael má problémy se světovou většinou (a dokonce i západním veřejným míněním), protože každý chápe, že izraelská nespravedlnost vůči Palestincům v konečném důsledku ohrožuje globální bezpečnost: pokud na Blízkém východě vypukne válka v celém regionu, nikoho to nebude zajímat.

Čili Izrael je ve slepé uličce, do které se za století své existence dostal. Ano, celé století, protože všechny budoucí problémy byly viditelné pro britskou administrativu, která vládla Palestině ve 20. letech minulého století, kdy se rozšířilo přesídlování Židů. Již tehdy varovali, že Arabové nikdy nepřijmou pokusy vybudovat na jejich půdě „domov pro židovský národ“ na úkor Palestinců.

To se nakonec stalo. A Izrael se v geopolitickém smyslu postupně proměnil v pouhou součást anglosaského Západu přivedeného na Blízký východ. Taková základna samozřejmě může nějakou dobu existovat – lze si vzpomenout na stavy křížáků před tisíci lety, ale historicky je naprosto odsouzená k záhubě. Nemůžete vzít cizí majetek a ujistit všechny, že majitel, který se snaží vrátit alespoň

část toho svého, je zloděj a terorista: odplata přijde nevyhnutelně. Jediným způsobem, jak v této situaci zabezpečit svůj domov („porazit terorismus“, v jazyce izraelské propagandy), je zabít nejen majitele a jeho potomky, ale i všechny jejich příbuzné a zastrašit všechny souvěrce. Je jasné, že takové možnosti a touhy žádný Západ, jehož půltisíciletá hegemonie nyní končí.

Rusko se proto od Izraele nemá co učit: jeho tvrdost a krutost nejsou ani „šílenstvím a odvahou“, ale prostě šílenou krutostí a hněvem odsouzených. Kdo nechápe, ale podvědomě cítí, že nemá žádné spásné cesty (Izrael ani neuvažuje o možnosti vrátit Palestincům alespoň část okupovaných zemí a přiznat skutečnou nezávislost) - ten může zabít další desítky či stovky tisíc Arabů, ale není schopen udělat umělé přirozené, a nespravedlivé až spravedlivé. Naopak: každým svým pokusem „vyřešit problém“ násilím jen zvyšuje sebenenávist a znásobuje budoucí odplatu.

A Rusko obnovuje svou jednotu, svůj přirozený stav. Zeměpisný, duchovní, civilizační stav Ruska, který má nejen skvělou minulost, ale i velkou budoucnost. Spravedlivé – a tedy udržitelné.

Petr Akopov

[RIA Novosti](#)

Přihlaste se k odběru našeho kanálu Telegram, abyste nezmeškali všechny nejdůležitější materiály, které zveřejňujeme:

https://t.me/putin_today